ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1946

Vyhlásené: 08.11.1946 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

199.

Zákon

ze dne 3. října 1946

o uznání rozhodnutí v manželských věcech, vydaných soudy nebo úřady v cizině, v oblasti československého právního řádu.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Rozhodnutí v manželských věcech, která byla vydána soudy nebo úřady v cizině, mohou býti uznána v oblasti československého právního řádu jen za podmínek níže stanovených.

§ 2.

Rozhodnutími v manželských věcech se v tomto zákoně rozumějí rozhodnutí, kterými se manželství prohlašuje za neplatné, zrušuje, rozlučuje nebo rozvádí nebo kterými se určuje právem existence nebo neexistence manželství mezi stranami.

§ 3.

(1) Rozhodnutí lze uznati jen tehdy:

1. nebrání-li tomu předpisy platné v tuzemsku o příslušnosti v manželských věcech,
2. bylo-li předvolání nebo nařízení, kterým bylo zahájeno řízení před cizím soudem nebo úřadem, doručeno straně žalované (straně, proti níž návrh směřuje) do vlastních rukou buď na území dotčeného cizího státu nebo cestou právní pomoci na území některého jiného cizího státu nebo v tuzemsku, a
3. není-li rozhodnutí podle vysvědčení cizího soudu nebo úřadu o tom předloženého podle práva pro tento soud nebo úřad platného už podrobeno opravnému prostředku, který by stavil právní moc nebo vykonatelnost.

(2) Ustanovení platná v tuzemsku o příslušnosti v manželských věcech nebrání tomu, aby rozhodnutí bylo uznáno, není-li muž státním občanem československým nebo nemá-li na území Československé republiky své bydliště (obvyklý pobyt).

§ 4.

(1) I když jsou splněny podmínky § 3, nelze rozhodnutí uznati:

1. odporovalo-li by to ustanovením mezinárodní smlouvy vyhlášené ve Sbírce zákonů a nařízení, anebo

2. nebyla-li straně žalované (straně, proti níž návrh směřuje) dána možnost zúčastniti se řízení před cizím soudem nebo úřadem nebo byla-li jí odňata nějakou nepravidelností v řízení, anebo
3. nesrovnává-li se rozhodnutí týkající se československého státního občana s československým právním řádem, anebo
4. mělo-li by to za následek uznání poměru, který se příčí veřejnému pořádku nebo dobrým mravům.

(2) Rozhodnutí se nesrovnává s československým právním řádem (odstavec 1, č. 3):

1. nebyl-li skutkový základ zjištěn způsobem vyhovujícím v podstatě příslušným ustanovením československého právního řádu o řízení v takových věcech, anebo
2. neposoudilo-li podle československého právního řádu poměry, pro které je tento právní řád podle svých ustanovení rozhodný, ledaže právo, podle něhož bylo rozhodnuto, je shodné s příslušnými ustanoveními československého právního řádu nebo je jim alespoň v podstatě blízké.

§ 5.

(1) Vysloviti, že se rozhodnutí uznává v oblasti československého právního řádu, přísluší nejvyššímu soudu. Výrokem nejvyššího soudu jsou soudy a správní úřady vázány.

(2) Pravomocné rozhodnutí soudu nebo úřadu státu, jehož příslušníky byli oba manželé v době rozhodnutí, se uznává v oblasti československého právního řádu bez výroku nejvyššího soudu, ačli uznání není v cestě ustanovení § 4, odst. 1, č. 4.

(3) Ustanovení odstavce 2 platí obdobně, rozhodl-li soud nebo úřad státu, jehož příslušníky manželé nejsou, uznává-li se toto rozhodnutí v domovském státě manželů, a jsou-li manželé příslušníky různých států, v obou dotčených státech.

(4) Výroku nejvyššího soudu není dále třeba, bylo-li v den počátku účinnosti tohoto zákona v československé matrice poznamenáno podle cizího rozhodnutí, že manželství bylo prohlášeno za neplatné, zrušeno, rozloučeno nebo rozvedeno, anebo že byla určena právem existence anebo neexistence manželství.

(5) Pokud nejde o případy podle odstavců 2 až 4, nemohou soudy a správní úřady řešit otázku, zda se rozhodnutí uznává v oblasti československého právního řádu, ani jako otázku předurčující.

§ 6.

(1) Návrh, aby nejvyšší soud rozhodl podle § 5, odst. 1, mohou podati strany, soud v řízení trestním nebo civilním, ministerstvo spravedlnosti v zájmu veřejném a konečně každý, kdo osvědčí právní zájem na tom, aby rozhodnutí (§§ 1, 2) bylo uznáno.

(2) Soud nebo správní úřad přeruší až do výroku nejvyššího soudu podle § 5, odst. 1 řízení o věci, jež vyžaduje předběžného řešení otázky vyhrazené podle § 5, odst. 1 nejvyššímu soudu.

§ 7.

(1) Nejvyšší soud rozhoduje o návrhu podle ustanovení soudního řízení nesporného.

(2) Je-li věc jednoduchá nebo byl-li by náklad spojený s dostavením se účastníků k soudu nepoměrný, nebo byl-li by i písemný styk nebo styk cestou právní pomoci obtížný, anebo neuzná-li to soud za potřebné, lze od výslechu účastníků upustiti.

§ 8.

Ustanovuje-li mezinárodní smlouva vyhlášená ve Sbírce zákonů a nařízení něco jiného, platí její předpisy místo předpisů tohoto zákona.

§ 9.

(1) Nedotčena zůstávají ustanovení čl. 6 a 8 ústavního dekretu o obnovení právního pořádku (příloha k zákonu ze dne 19. prosince 1945, č. 12 Sb. z roku 1946).

(2) Zrušují se:

1. ustanovení § 114 zák. čl. XXXI/1894 o právu manželském,
2. ustanovení § 67, odst. 2 zák. čl. XXXIII/1894 o státních matrikách,
3. ustanovení § 76, odst. 3 zákona ze dne 1. srpna 1895, č. 111 ř. z., o vykonávání moci soudní a o příslušnosti řádných soudů v občanských věcech právních (jurisdikční norma), ve znění použitelného ustanovení čl. I, č. 1 vládního nařízení ze dne 25. ledna 1944, č. 39 Sb., o změně některých ustanovení civilního práva procesního.

§ 10.

Tento zákon nabývá účinnosti 30. dne po vyhlášení; provede jej ministr spravedlnosti v dohodě s ministry vnitra a zahraničních věcí.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Drtina v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.